

SLOVENSKI NAROD

Iznaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 80 petti & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50. od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inserati petti vrsta Din 4.— Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopis se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO

LJUBLJANA, Knafljeva ulica 6. Tel. 5

Telefon st. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

PODRUZNICHE:

MARIBOR, Grajski trg 8. — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 100.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. Tel. st. 26. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. —
Račun pri poštnem Čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

TURATTI POBEGNIL V INOZEMSTVO

Bivši glavni tajnik fašistične stranke se je pridružil protifašistom v Parizu — Hud udarec za Mussolinija in fašizem

Trst, 3. januarja. I. Veliko senzacijo je vzbudila v vsej javnosti vest, da je bivši dolgoletni glavni tajnik fašistične stranke Turatti, ki je bil, kakor svoječasno D'Annunzio, interniran ob Gardskem jezeru, pobegnil iz internacije. Sprva so mislili, da se skriva kje pri svojih prijateljih, pozneje pa se je izkazalo, da je pobegnil v inozemstvo in se pridružil protifašistom.

O tem dogodku se v fašističnih krogih obširno razpravlja. Turatti je bil eden najuglednejših voditeljev fašizma in eden najtejnjejših sotrudnikov Mussolinija. On je bil predstavnik takozvane rimske družbe, ki je bila sprva fašizmu nenaklonjena zaradi njegovih brutalnosti. Mussolini je zaradi tega skušal navezati te kroge na ta način, da je postavil Turattija na vodilno mesto. Turattiju se je res posrečilo uvesti v fašizem malo bolj evropske manire, toda z njim je prišla v fašizem tudi huda kuga, ki se ji pravi korupcija. O tem bi se dala napisati cela poglavja. Napislo je prišlo med Turattijem in Mussolinijem ob hudega spora, ker je Turatti v zasebnih pismih namigoval, da niti Mussolini nima čistih rok, mar več da prav tako rad sprejema podkupnine v raznih oblikah. Na drugi strani pa je postal Mussolini ljubosumen na Turattija, ki se je znal napraviti zelo popularnega. V Bresci je prišlo do odprtrega konflikta ob priliki posvetive neke palače. Tam je bila vzdiana plošča, da je bila ta palača zgrajena po zaslugu Turattija. Mussolini je dal to ploščo odstraniti.

Naposled je bil Turatti odstavljen. Ker je začel na tistem rovariti zoper Mussolinija in podzadati nezadovoljstvo v fašističnih krogih, se ga je Mussolini iznenil krakomalo na ta način, da ga je dal internirati v nekem sanatoriju ob Gardskem jezeru. Tu je živel Turatti odrezan od vsega sveta nad leto dni. Pred kratkim pa se mu je posrečilo pobegniti iz internacije in s pomočjo svojih prijateljev, ki skrivajo pobegnil preko meje in odpotoval v Pariz. V službenih fašističnih krogih sicer skušajo ta zelo neprijeten dogodek na vse način.

ne prikriti, vendar pa se je Turatti sam javil raznim ljudem in Italiji in tako je storil pršilo v javnost. V tem vidijo dokaz, da vsa »očiščevalna« akcija Mussolinija ni nič zaledila in da se nezadovoljstvo nad sedanjim fašističnim režimom čim bolj širi celo v onih fašističnih vrstah, ki so jih smatrali za najbolj zanesljive.

Poskušen atentat na Mussolinija

Trst, 3. januarja. Včeraj so se v Trstu in v inozemstvu razširile vesti, da je bil na Mussolinija na novega leta dan poskušen atentat. Zatrjevalo se je, da je neki antifašist oddal nanj tri strele in ga precej nevarno ranil. Službeno te vesti kategorično demantirajo, vendar pa se na drugi strani še vedno vzdržujejo in v vso gotovostjo se zatrjuje, da je bil res poskušen napad na Duceja. Značilno je, da Musso-

lini od nedelje dalje ni zapustil svojega stanovanja. Straža okrog njegove vile je bila ojačana.

Napad na fašističnega predsednika v Gorici

Gorica, 3. jan. Na novega leta dan rano zjutraj je bil izvršen napad na predsednika fašistične organizacije Dopolavoro v Gorici Stefanija. Stefanij je bil na neki veselici, kjer se je plesalo do ranega jutra. Na veselicu je Stefanij zbiral tudi prispevke za svojo organizacijo in je nabral okrog 500 lir. Na potu domov sta ga napadala dva neznanca, oborožena s puško in revolverjem. Eden izmed napadalcev je strejal in ranil Stefanija na desni nogi. Stefanij je padel in začel klicati na pomoč. Napadalca sta ga očividno nameravala izropati, sta pa pobegnila, ko so prihiteli ljudje.

Zamorca bi radi oprali

„Giornale d'Italia“ napoveduje novo klevetniško kampanjo proti Jugoslaviji, da bi opral očitke Italije

Rim, 3. januarja. M. Fašistični tisk je čim dalje v večji zadregi zaradi očitnega neuspeha rimske diplomacije v zadnjem dobi. Polomlja s trogirskimi levimi, s katero so hoteli očrtniti Jugoslavijo pred zunanjim svetom, se jim hudo maščuje. Ves svetovni tisk se je začel baviti z odnosom med Italijo in Jugoslavijo in je pri tem moral seveda ugotoviti, da je krivda za napetost izključno na strani Italije, ki neprestano izziva in napada. Vsa prizadevanja fašističnega tiska, prikazati Italijo kot nedolžno ovčico, so ostale brezuspešna.

»Giornale d'Italia« napoveduje v svoji današnji številki novo serijo člankov, s katero hoče, kakor poudarja v uvodu, dokazati, da je Italija najbolj miroljubna država na svetu ter prikazati v pravi luč vso akcijo, ki je napravljena proti Italiji. Ovreči hoče pred vsem trditve, da je italijska politika nevar-

na za Srednjo Evropo in da je proti Jugoslaviji agresivna. Že v tem svojem uvodnem članku pa izdaje, kakih argumentov se namerava pri tem poslužiti. Opisati namerava namreč delovanje raznih jugoslovenskih društv in organizacij, najprej večjih, potem pa vse do najmanjših, da bodo tako vsi dogodki bolj razumljivi.

Končno pravi, da si tudi Italija želi boljši odnos z Jugoslavijo, toda za to je pred vsem potrebno, da zavlada v medsebojnih odnosih odkritoščnost in resnica. (To je vsekakor malo pozno spoznanje glavnega fašističnega organa. Jugoslavija poudarja to že od vsega svojega početka, vendar pa so bili do sedaj v Rimu za take predlogi in nasvetne slepi in gluhi. Ce so se sedaj spometovali, bo to samo v korist stvari. Op. ur.)

Diktatura v Bolgariji?

Sofija, 3. jan. g. Po ponedeljnikovem listu »Pravecki Vest« je v Bolgariji pričakovati proglašitev diktature. Ker narodni liberalci nočejo več podpirati sedanje vlade Mušanova, je treba računati s tem, da bo nova vlada v Sobranju ostala v manjšini. Če se sedaj ne bo posrečilo sestaviti močne voiljne vlade, mistijo in odločilnih krogih na uvedbo diktatorskega režima. Ta režim bi imel, kakor pravi omenjeni list, nalogo, da bi omisli borbo med strankami in začel samacijo gospodarstva, pri čemer pa se računa za enkrat, da bi ostala ta diktatorska vlada na krmilu le eno ali dve leti.

Izgredi v Španiji

Madrid, 3. januarja. Socialni konflikti zavzemajo v Španiji vedno večji obseg. Radikalni elementi na levi in desni izkoriščajo težko gospodarsko stanje in hujškanje množice k nepremišljenim dejanjem. V Asturiji je bilo samo na novega leta dan celo vrsta večjih izgredov, razen tega pa izvršenih nad 50 atentatov na javna poslopja. Človeških žrtv v sredini bilo. V Saragosi so oblasti aretirale 150 komunistov in anarchistov, ki so snovali novo zaročo.

Beg političnih kaznencev v Španiji

Madrid, 3. januarja. Izmed političnih kaznencev, ki so bili zaradi zaretne 10. avgusta obsojeni na večino ješo, je 29 kaznencev pobegnil iz zapora Vila des Neros. Med pobeglimi je tudi princ Alfonz Bourbonski in znani španski letalec Francesco Manfalto.

Zapora za državne službe v Franciji

Pariz, 3. januarja. Predsednik republike je podpisal odlok, s katerim se za dobo enega leta, to je od 1. januarja do 31. decembra 1933 ustavlja vsa napovedanja in vsaki novi spremembi v državno službo. Ukrepl je v zvezki s štetojo v državne.

Tihotapstvo svile v Rumuniji

Bukarešta, 3. januarja. AA. V Braili so odkrili, obširno in dobro organizirano tihotapstvo s svilo. Oblast je zaplenila ogromne zaloge vtihotapljenega blaga.

Japonska napovedala vojno Kitajski

Položaj na Daljnem vzhodu docela nejasen

London, 3. januarja. AA. Poročila o položaju v Shansaihwanu so popoloma nejasna. Japonski vojaški krogi trde, da so japonske čete včeraj zasedle mesto, uradni kitajski viri pa zanikajo te vesti in pravijo, da je mesto še danes trdno v kitajskih rokah. Davi so Kitajci odbili ponovne naskoke japonskih oddelkov.

Tukajšnje japonsko poslanstvo je danes izjavilo, da še nima obvestila o tem, da bi bila japonska vojska vzdela mesec, prav tako pa zavrača tu-

di vest, da bi bila japonska vlada poslala maršalu Changsuiliangu ultimatum. Nasprotno, japonska vlada je dala povelenjnik japonskih oddelkov v Kwantungu in japonski garniziji v Tientsinu nalog, naj store vse, kar je v njihovi moči, daomeje borbe pri Shansaihwanu.

Po drugi strani po so japonske vojne ladje dobile nalog, naj bodo v stalni pripravljenosti zaradi dogodkov v Shansaihwanu.

davnih glavnih knjigah se mora izvršiti najkasneje do konca septembra vsakega leta. Cl. 9 se izpremeni v odstavku 37 II s prvim členom zakona o neposrednih davkih tako, da pride namesto 3% za zgradbe, ki so postale podvržene davku do 31. decembra 1931, 6%, to je 6 din in za zgradbe, ki so postale davku podvržene po tem roku, pa 12%, to je 12 din.

Ker je ta zakon stopil v veljavo 26. decembra 1932, se bodo ta določila pri odmeri najemninskega davka pri novih stavbah izvajala od 1. januarja 1933 dalje.

Navodila dalje pravijo, da se v določilih čl. 10 črta podnaslov in nadomesti z odstavkom 40 zakona o neposrednih davkih. Po tej izprembebi se bo od 1. januarja 1933 dalje odpisoval davek tudi za zgradbe, ki so deležne davčnih olajšav v primeri, ki jih načaja odst. 40 zakona o neposrednih davkih. Za pošiljanje prijav pri teh zgradbah veljavlo ista določila kakor za druge stavbe.

London, 3. jan. AA. Po vsej Ameriki so proslavili štirinajsto suho leto. V New Yorku in drugod so točili alkoholne piže, kakor da prohibicije ni več. Canevinu in pivu so bile izredno visoke. Na novega leta dan se je pojavilo na ulicah mnogo pijnih ljudi. Letos pa ni bilo nobenega smrtnega slučaja zaradi zastrupitve z alkoholom. Dosedaj so namreč gangsterji prodajali alkoholne piže, ki jim je bil primerno metilni alkohol.

Dr. Fran Zupanc

Ljubljana, 3. januarja.
Na Novega leta dan so ga našli turisti vinski gori pod Storžicem v Povijah nad Trstenskim mrtvem. Smrt ga je našla v planinah, ki je bil njih največji oboževal.

Te dolgo je tega silno simpatičnega moža in gentiljema resnično svetovne izobrazbe, pri tem pa vedno srčno dobrega Slovaka in idealista tri živina bolezni, ki ga je vedkrat vrgla na postajo. Nazadnje je bil 7 tednov v postaji, pa je strastna sporta prvi sneg zapeljal v planine. Nenadoma je 18. decembra izginil iz Trstke popolnoma turistovsko opremljen. Ker ga ni bilo nazaj, je jelo prijetje skrbeti zarji zlasti, ko je gostu megla pokrila Storžic. Izgubiti se je in so ga še sedaj po naključju našli mrtvega. Danes njegovo truplo pripeljejo v Ljubljano.

Dr. Fran Zupanc je bil 1. 1881. rojen v Krškem, kjer je bil njegov oče uradni zdravnik. Ko se je družina preselila v Ljubljano, je tu obiskoval vse sole, po maturo je pa na Dunaju in v Pragi študiral pravo ter l. 1907 promoviral. Mladi doktor je takoj vstopil pri okr. sodišču v Ljubljani kot praktikan, a njegov vedno borbeni nacionalizem mu je zapiral pot h kraj, zato se je l. 1911 posvetil advokaturi in vstopil v pisarno dr. Karla Trillerja. Ko se je osamosvojil, je bila izbruhnila svetovna vojna, zato je prevzel pisarno svojega svaka dr. Janka Žirovčika, ki je moral v vojsko. Pisarna je vodil in v njej ostal kot najkoritejški kolega vse do lanske pomlad, ko so ga planine zvabile v Tržič, kjer si je kot odvetnik s svojo poslovnostjo in priljubljenostjo osvojil takoj arca vsega kmečkega in mestnega prebivalstva. Pokojni je bil v resnicu silno priljubljen, saj je v njem našel vsak podpor in dobrega sveta potreben pravega nesobičnega prijatelja s sreco iz najkostejšega zleta. Dr. Fran Zupanc je bil vedno veden in s svojo vredino povsed k agilnosti izpodvajajoči tolažnik bednih, vedno sama dobrata.

Dr. Fran Zupanc je bil tip pravega sportnika - gentiljema in eden najboljših sportnikov starejše generacije, doma na vseh poljih sporta. Mnogo sportov je iz tujine presadil k nam, posebno sta ga pa vesili veslanje in zimski sport. Bil je med ustanovitelji Ljubljanskega sportne-

ga kluba, njega najinicijativnejši odbornik, nekaj časa predsednik in tudi častni član. Že pred vojno je bil med glavnimi graditelji čolnarne Ljubljanskega sportnega kluba, znamenit sportnikom je pa v Tržiču uredil prvo sankaljico. Po vojni je bil član upravnega odbora Sportne zvezde in načagljivejši član takratnega našega Olimpijskega pododbora, bil je pa tudi slovenski kandidat za mednarodni Olimpijski odbor, a ju naša država v njem na žalost dobila le dve mesti. Kakor redko kdo je poznal pomen udeležbe na olimpijadih za našo mlado državo ter se je udeležil olimpijadi v St. Moritzu, kjer je med internacionalno publiko vzbujal splošno pozornost s svojo svetovno izobrazbo, ki jo je izražal v češkem, nemškem, francoskem, angleškem in italijanskem jeziku popolnoma gladko. S svojim nastopom je tedaj za našo mlado državo, ki je bila svetovna španska vas, napravil ogromno propagando. On je prvi učil naše smučarje skakanja na Žižkovem skakalnici v Bohinju in on je bil povzd v dejanjem in podporo, kjer koli je šlo za napredok naše telesne kulture.

Doma je bil dr. Fran Zupanc seveda v vseh naprednih društvenih zlasti mu je bila pa pri srcu Ciril Metodova družba. Bil je tudi vnet Sokol in odbornik Ljubljanskega čitalnica, kot splošno priznani odilčni jurist pa tudi član disciplinarnega sveta Advokatske komore.

Pokojni je bil predvsem najidealnejši in najpogumnejši nacionalist. V vojni je imel največje stike s češko mafijo ter je bil glavni izvestitelj naših narodnih krovov o stanju vojne sreče. Med svoje najboljše prijatelje je štel pokojnega našega urednika Malovrha in je bil v tistih časih tudi med največjimi našimi sotrudniki. Posebne zasluge si je pa pokojni pridobil pri prevratu ter se ima Ljubljana prav mnogo zahvaliti njegovemu neutrudljivi energiji, da je niso pregazile z bojišča prihajajoče madžarske horde.

Vest o smrti dr. Frana Zupanca je pretesla nešteto njegovih prijateljev v Ljubljani in po vsej deli in vsa naša javnost se danes z največjim sočutjem spominja tega talentiranega predobrega moža, vse pa sočustvuje tudi z njegovo sivovalo materjo ter vsem njegovim uglednim sorodstvom. Dr. Franu Zupancu časten spomin!

Najumestnejša in najprijetnejša prireditev

Dobrodelen prireditev v četrtek na Taboru bo res akademija v pravem pomenu besede

Ljubljana, 3. januarja.

V tej sezoni mesečni zelo pogrešajo prireditev, ki bi bile pramerne za te puste čase in na katerih bi res lahko z mimo vestjo pozabili na vse križe in težave ter se prisno razvedrili. Meščani niso tako topi ter brezčutni kot bi marsikdo mislil, zato se tudi ne udeležujejo, radi prireditev, ki so sicer redke, na katerih bi se zabavili tako rekoč na račun bednih in obupanih prireditev, na katerih bi razmetvali denar, ne da bi od tega imeli kaj tisti, ki najbolj obutijo breme hudič časov. Kljub vsemu so pa meščani potrebitni še tem bolj razvedrili, pogrešajo prireditev, ki bi se jih lahko udeleževali z moralno upravičenostjo in ki bi jim tudi nudile res izbrano, plemenito ter prijetno zabavo. Seveda občutijo tudi meščani težo časa, da na zabavo ne smejo češče niti misliti, toda povsem se vseeno ne morejo odpovedati razvedrili ter duševnim hrani. Kot ne moremo odreči v teh časih bednih kruha ter jem moramo pomagati, tako se tudi sami ne moremo povsem odpovedati duševni hreni in razvedrili.

Težko je pa izpolniti navidez vse te pogoje, da bi bilo res povsem ustrezeno meščanom in da bi pri zabavi ne pozabili na tiste, ki stradajo celo suhega kruha. Toda v četrtek se nam obeta vseeno takšna prireditev, na kateri bodo našli mesečni plemenito zabavo in res razigrano razvedrilo. Združeno bo najlepše in koristno s prijetnim. Ustrezeno bo meščani kot egoistu, ki ne pomisli na lep namen prireditev in ki gleda le na svojo korist. Prireditelji so racunalni s tem, da občutnost odbije prireditev sam dobrodelni namen ter da je treba ljudem nuditi res dobro zabavo in neoporoden umetniški užitek. Ljudem se mora nuditi za vstopnino tudi primerna od kupnine, kajti težko je zahtevati dandanes od ljudi, ki jih tudi tare toliko nadlog, da bi posečali dobrodelne prireditev zaradi se-mene piememitega namena.

Zato bo dobrodelne prireditev v četrtek na Taboru res akademija v pravem pomenu besede. Dobrodelen prireditev sama na sebi je pa že združena s proslavo 15-letnice našega ustanovljenja. Zato bi se je motali udeležiti vse, ki jim patriotizem ter narodnost nista fraza in ki tud ne pozabljajo, da je človek socialno bitje ter da je dolžnost družbe skrbeti, da ne propadejo njeni najboljši člani. Komur je pa pri srcu kultura, odnosno umetnost same na sebi, bo tudi prišel na svoj račun. Trboveljski slavki so dovoj znanji tudi v Ljubljani, zato je dovolj, že pomeno, da bodo sodelovali na prireditvi. Kdor ljubi mladino in lepo petje se bo nedvomno z veseljem udeležil tega koncerta. Nastopil pa bo tudi mladinski orkester prof. Jereja. Tudi ta orkester si je že pridobil priznanje in se ljudje veselje, da ga bodo lahko zopet slišali.

Mnogim se pa zdi, da koncert sam na sebi ne nudi dovolj. Tudi ti bodo zadovoljni, kajti po koncertu bo v veliki dvorani in v stranskih prostorih prijetna domača veselica, kakršnaj je zdaj tako malo. Ljudje pa tudi ne morajo mnogo misliti na veselico, zlasti zato, ker je na njih nevadno ve-

tako draga kot na rivijeri. Na tej dobrodelni prireditev bo pa vse po najnižjih cenah, da bo tudi želodec lahko dobil, kar mu pripada.

Zaradi vsega tega pač ne moremo dvojniti, da bi prireditev ne doseža popolnega uspeha. Zanimanje za prireditev je veliko, zato si pa preskrte vstopnica že v prodajnici v Matični knižarni!

Blokrajinska silvestrovana

Dve miss v Metliki in velika prisršnost v Črnomlju.

Črnomelj, 1. januarja.

Blokrajanci so svetčano spravili v grob križasto in krizasto staro leto, pa pričakali nove vesele, kajt so spodobi vinorodnemu krajemu.

V Črnomlju je Sokol priredil v svojem ponosnem domu prijetno zabavo z res pestrim, izbranim programom. Veselja, amehe in prisršnost je bilo res v izobliju. Prisko je celo več gostov iz Novega mesta in Karlovca, ki pač vsi dobro vedo, da so Črnomljančki tiči, kar se tiče zabav, seveda pa tudi sicer v veškem pogledu. Vsi so se odločili na še marljivejše delo v novem letu za napredek svojega lepega mesteca.

Tujsko prometno društvo v Metliki je na Silvestrovo priredilo svojo prvo zabavo s pestrim, skrbno izbranim programom. Najprej so načeteli agnini igralci z burko-Raztresenecem v režiji marljivega in zelo sposobnega g. Franca Prusa, ki je tudi čitalniško dvorano res okusno dekoriral, nato so pa številni godbeniki pod vodstvom zveznih in vedno delavnih gg. Drobnič in Muche otvorili s koračico in valčkom zabavo. Ples je otvoril g. sreski načelnik Karlavariš, društveni predsednik, s soprogom predstojnikom sodišča g. dr. Širk.

Zato bo dobrodelne prireditev v četrtek na Taboru res akademija v pravem pomenu besede. Dobrodelen prireditev sama na sebi je pa že združena s proslavo 15-letnice našega ustanovljenja. Zato bi se je motali udeležiti vse, ki jim patriotizem ter narodnost nista fraza in ki tud ne pozabljajo, da je človek socialno bitje ter da je dolžnost družbe skrbeti, da ne propadejo njeni najboljši člani. Komur je pa pri

srcu kultura, odnosno umetnost same na sebi, bo tudi prišel na svoj račun. Trboveljski slavki so dovoj znanji tudi v Ljubljani, zato je dovolj, že pomeno, da bodo sodelovali na prireditvi. Kdor ljubi mladino in lepo petje se bo nedvomno z veseljem udeležil tega koncerta. Nastopil pa bo tudi mladinski orkester prof. Jereja. Tudi ta orkester si je že pridobil priznanje in se ljudje veselje, da ga bodo lahko zopet slišali.

V večjih govorih so domačini podarjali svoje veselje zaradi ustanovitve tega novega društva in obljudili svojo pomoč in sodelovanje. Zato v novem letu vse marljivo na delo, ker:

Kdor kuje, izkuje!

Ameriški Slovenec

zapustil milijon dolarjev?

Iz življenja ameriških Slovencev — Tri žrtve avtomobilskih nesreč
Novi grobovi

V Waterburyju, država Connecticut, je lani 1. oktobra umrl v bolnici neki Franc J. Gorše, ki ga je vsa sosedka pozala kot velikega čudaka, doslednega samotarja. Stavoval je v tem podstrelni sobici, katere opremni ni bila vredna niti 800 Din. Torej je so vedeli, da je bil Gorše nekod bogat, misili so pa, da je vse svoje premoženje izgubil pri špekulacijah na Wall Streetu. He je resnežno zbolel, so ga prepeljali v bolnico, kjer je pa kmalu umrl kot reben in zapuščen samotar.

Toda po njegovih smrti je prišlo na dan senacionalno odkritje: čudni samotar je zapustil 1.043.686 dolarjev premoženja, od tega 400.000 dolarjev v gotovini, drugo pa v vladnih bonih in varnih delincih. Po imenu sodeč je bil pokojni Slovenec, in sicer Janez Gorše, na katerem je svojčas Jakob J. Zupanč v Ameriškem družinskem koledarju poročal, da je bil prvi slovenski milijonar v Ameriki. Janez Gorše je prišel v Ameriko iz Bele Krajine. Kupčeval je z zemljivojšči ter si pridobil milijonsko premoženje. V prvih letih razvoja Chicaga je bil že lastnik zemljivojšči, kjer je danes srednje trgovskega sveta. L. 1846 se je oženil v Chicagu in neko napolj Indijanku ter imel v zakonu štiri sinove, od katerih sta dva že v rani mladosti umrli. L. 1891 je v Chicagu umrl kot večkratni milijonar, bil pa je tudi sam velik čudak in stiskar. Da-l je sedan umrli Fran J. Gorše res njegov sin, bo še ugotovila preiskava. Dedič je pokopal 13letnega Janeza Kranjca, ki je postal žrtve prometne nesreče. Njegov bratec, ki so ga preprečili v bolnico, bo okrevan. — V Ottawi je 5. decembra po dolgi in mučni bolezni umrl Miha Skoflanc. Pokojni je bival v Ameriki 20. let, doma je bil v vasi Malenca pri Čatežu na Dolenjskem. Zapustil je ženo, dva sinčka in hčerkko. — V Detroitu je umrl Ana Perušek, roj. Novak. Pokojna je bila starca 67 let, rojena je bila v vasi Mali Korin pri Krki na Dolenjskem. V Ameriki je bivala 36 let. Za njo žalujejo mož in več otrok.

V Clevelandu je postal žrtve avtomobilskih nesreč načelničar. Vse nešteje trgovec Janez Šper. Peljal se je z avtomobilom svojega brata Franca, ki je bil prejšnji dan birmanski boter njegovih otrok, v Collinwood. Zaradi defekta se moral med vožnjo ustaviti in Šper je poklical nekega mehanika, da bi mu avto popravil. Med popravljanjem je stal Šper poleg avtomobila, nesreča je bila v tem, da je bil v avtomobilu sestreljen 13letnega Janeza Kranjca, ki je postal žrtve prometne nesreče. Njegov bratec, ki so ga preprečili v bolnico, bo okrevan. — V Ottawi je 5. decembra po dolgi in mučni bolezni umrl Miha Skoflanc. Pokojni je bival v Ameriki 20. let, doma je bil v vasi Malenca pri Čatežu na Dolenjskem. Zapustil je ženo, dva sinčka in hčerkko. — V Detroitu je umrl Ana Perušek, roj. Novak. Pokojna je bila starca 67 let, rojena je bila v vasi Mali Korin pri Krki na Dolenjskem. V Ameriki je bivala 36 let. Za njo žalujejo mož in več otrok.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč načelničar. Vse nešteje trgovca Šperja.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez Janiga. Neznan farmer se je z avtomobilom zplačeval v hišo, iz katere so bili prihajali. Farmer se je ubil.

V Chicagu je prijetila žrtve avtomobilskih nesreč, pri kateri sta bili poškodovani sestrelji Stela in Katarina Oblak in neki Janez

Muzikalna velesotgra mlade
atre, spevogra ljubezni
dveh mladih arc. Krasni šla-
gerji in nepozabni naravni
posnetki Švica in rivijere!

Jutri premiera!

V dvoje je lepše

Jutri premiera! Magda Schneider

Karl Ludwig
Diehl
Richard
Romanovski

Režija: JOE MAY

Dnevne vesti

Razpisane službe banovinskih cestar-
jev. Banska uprava dravsko banovine razpisuje v območju sreškega cestnega odbora v Ljutomeru tri službeni mesta banovinskih cestarjev, in sicer: 1. mesto na banovinski cesti II. reda, št. 155 Ljutomer - Pristava - Sv. Martin - Mursko Središče - Hodošan - Dolj. Kraljevec - Draškovce, od kilometra 11.320 do km 12.322; potem na banovinski cesti II. reda, št. 44, Srednje - Stanetinci - Štrigova, od km 10.956 do km 13.540, v skupini dolžini km 6836. 2. mesto na banovinski cesti II. reda, št. 155, Ljutomer - Pristava - Sv. Martin - Mursko Središče - Hodošan - Dolj. Kraljevec - Draškovce, od km 1.195 do km 3.820 na banovinski cesti II. reda, št. 23, Ivanjekovi - Radoměščak - Ljutomer, od km 3.685 do kilometra 7.930, v skupini dolžini km 6.870. 3. mesto na banovinski cesti II. reda, št. 44, Srednje - Stanetinci - Štrigova, od km 4.106 do km 10.956, v skupini dolžini km 6.850. Prosilci za ta mesta morajo izpolnjati pogoj, da ž. 2. uredbe o službenih razmerjih državnih cestarjev in njih prejemnikov in ne smejno biti mlajši od 28 in starejši od 30 let. Lastnorično pisane prošnje je vložiti najkasneje do 31. t. m. pri sreskem cestnem odboru v Ljutomeru.

Kongres Zvezne planinskih društev. Zvezna planinska društva kraljevine Jugoslavije ima svoj redni kongres dne 6. t. m. ob 9. uri dopoldne v Mariboru v hotelu »Orel« z naslednjim dnevnim redom: 1. Pözdrav predsednika, 2. Izročitev pooblastil, 3. Poročilo o delovanju zvezze in v nji vključenih društiv. 4. Obračun za leto 1932. 5. Absolutorij upravi. 6. Protačun za leto 1933. 7. Volute nove zvezne uprave. 8. Referat o kongresu mednarodne turistične organizacije v Chamonixu (J. Pasarić). 9. Planinarstvo in načrt zakona o turizmu (dr. Jos. Pretnar). 10. Predlogi, ki bo po njih kongres razpravljal in smernice za delo v zvezi včlanjenih planinskih društav. 11. Določitev kraja prihodnjega kongresa.

Vpepeljevanje mrljev na Češkoslovaškem. Po prevratu se zlasti na Češkoslovaškem izredno širi gibanje za vpepeljevanje mrljev. Doslej imajo v ČSR že 9 krematorijev, večinoma monumentalnih stavb za vpepeljevanje mrljev, in sicer: Praga, Reichenberg, Pardubice, Brücks, Nimburg, Moravska Ostrava, Češke Budjice, Brno in Plzen. Od leta 1921 naprej je bilo vpepeljevanje v teh krematorijsih 40.026 oseb. Samo lani junija so vpepelili 419 oseb, od tega polovico v Pragi, kjer večinoma vse odličnejše osebnosti vpepelijo. Tudi v Avstriji inačo že 5 krematorijev, najnoviješega v Gradcu. V Jugoslaviji delujejo doslej 3 društva za vpepeljevanje mrljev: »Ogenj« v Beogradu, Zagreb in Mariboru. Edino mariborski »Ogenj« pa je zaradi zvezze z graškim krematorijem, oziroma tamošnjim društvom »Flamme«, omogočil svojim članom že sedaj vpepeljevanje na ta način, da plačajo enako pristojbino in članarinu, kot člani graške »Flamme«, kar je izredna ugodnost. Poleg pristopnine, ki je različna po starosti, plačujejo namreč člani mariborskega »Ogenja« le 15 Din mesečne članarine in prevzame nato graško društvo »Flame« vse stroške vpepelitve, včasih vpepeljivo od Maribora, karsto itd. ter vrnitve pepela pokojnika v Maribor. Mariborski »Ogenj« ima zaradi te ugodnosti že zelo lepo število članov, ki se zlasti iz dravsko banovine priglašajo iz vseh krajev. Na željo vpošljile društvo vsakomur pravila in pravilnik, in katerega so vsi po drobnejši pogoji točno razvidni. Naslov društva: »Ogenj, Maribor, Koroščeva ulica 8.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da ni pričakovati nobenih izprenemb. Včeraj je bilo deževno v nekaterih krajih Dalmacije, drugod pa samo oblačno in večinoma megleno. Nejvišja temperatura je znašala v Splitu 14, v Ljubljani 3.8, v Zagrebu in v Beogradu 2, v Skoplju — 1, v Mariboru — 2.2. Davi je kazal barometer v Ljubljani 77.5, temperatura je znašala — 0.3.

Nesreča in pretepi. Včeraj popoldne se je pripetila precej huda nesreča v Sodarski ulici št. 2, kjer je 9-mesečna Gabrijela Rokova zvrnila nase lonec kropna in se poparila po vsem telusu. Otrok je zadobil nevarne opekline in je njegovo stanje zelo resno. — V Javorju, občina Dobrunje, je pred dnevi nekdo z nožem napadel in sunil v glavo 24-letnega Jožeta Mlakarja in ga občutno poskodoval. — Žrtev napada je postal tudi posestnik Janez Buzjak iz Stožic, ki ga je nekdo udaril po glavi. — V Kranju je živinski gojnec Ivan Jernič ginal vola, ki se je splašil in sunil z rogom Jerniča v glavo ter mu ranil levo oko. Vse ponosrečenje in žrteve pretepi so prepeljali v bolnico.

Strašna smrt dveh otrok. Kmet Josip Svetek v Čepincu pri Češkovcu je kuhal žganje in pazil na svoja dva otroka, da bi se jima kaj ne pripetilo. Ko sta pa bila otroka pri materi, je stopi malo k sosedu. Ta čas sta se po otroka približale počti »4letnemu sinčku« es je vnela oblike. Kar je bilo že pozno zvečer, sta hotela roditelja hudo opečenega otroka šele zvijraj odpeljati k zdravniku, pa je že ponovno v strašnih kuhal umrl. V Gornji Lendavi pa je triletni sinček Terezije Žalezen prevrnit nase lonec vrele vode in se tako hudo opekel, da je kmalu umrl.

S sabijo rasskal moja svoje ljubice. Blizu Petrinje so našli v četrtek stražno razmenejeno kmetja Matijo Babiča, ki ga je rasskal s sabijo ljubček njegove žene Ivan Andlar. Andlaria in Babičev ženo so orožniki artileri; on zločin priznava, ona pa taji. Andlar je začel v zaporu gladovavščak.

Smrt najstarejše Banjalučanke. V Banjaluki je umrla v nedeljo Ana Albrecht, ki je bila 7. decembra 100 let. Doma je bila iz Bavarske.

Dva samomora v Splitu. V noči od nedelje na pondeljek si je končal v Splitu življene finančni podpredlegnik Franjo Lukšić Antonov, doma baje iz neke vasi bližu Novega mesta. Njegov tovaris Matko Kujundžić ga je našel v sobi na dvanajstih s prestreljeno glavo. Zapustil ni nobenega pisma in tako tudi ni znano, kaj ga je pognoval v smrt. V nedeljo popoldne se je pa ustrelil v Splitu policijski stražnik Rudolf Ilić. Prepoljali so ga v bolnico, kjer se bori s smrto.

Grozna rodbinska tragedija. V vasi Raynici blizu Banjaluke so našli v nedeljo ubitega znanega bosanskega ustaša 80letnega Kojo Milutinovića. Starec je živel v konkubini s 50letno Ilonko Gnjatović. Pri njem je živel tudi sin iz prvega zakona Košta, star 45 let. Stari je prepisal vse svoje premoženje na priležnico, kar je sina takoj razkačilo, da je očeta ubil. Orožniki so njega in očetovo priležnico artileri. Sin je imel z njo ljubavno razmerje.

Samomor v Zagrebu. Včeraj zjutraj se je obesila v Zagrebu 59letna vdova Katarina Bukovec, doma iz Preseke. Imela je dva odrasla otroka in zadnje čase je tožila, da jo bobe noge. Pravila je tudi, da se je naveličala življena. Najbrž se je bala, da bi utegnila ohromiti in to jo je pognoval v smrt.

Dobave. Gradbeni oddelek direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 10. in 13. t. m. ponudbe glede dobave električnega materijala. Pogoji so na vpogled pri istem oddelku. Direkcija državnega rudnika sprejema do 9. t. m. ponudbe glede dobave 850 kub metrov jamskega lesa, 250 m jeklene žiene vrvi, 110 komadov fakturnih knjig, 1000 kg jamskih tračnikov, 1 decimalne tehnice, raznega orodja, 20 kg bele krede, 600 pol smirkovega platna, 100 komadov žag in krovine, 16 m gumijevih spiralnih cevi, 12 m medeninastih palic; do 16. t. m. glede dobave 1 centrifugalne sesalke; do 18. t. m. glede dobave 1 elektromotorja in 3 manesmanovih cevi; do 25. t. m. pa glede dobave 3 elektromotorjev. Direkcija državnega rudnika Ženica sprejema do 20. januarja 1933 ponudbe glede dobave 1 kopelnih kadi. Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.

Prodaja papirja. Dne 26. t. m. se bo vršila pri Primorski direkciji pošt in telegrafov v Splitu oferita licitacija glede prodaje 22.000 kg starega papirja. Pogoji so na vpogled pri isti direkciji.

Pri bolezničnih žolčkah in jeter. Žolčni kameni, zlatični uravna naravna »Franz Josefova« grendica prebavo na naravnost popoln način. Izkušnje na klinikah potrjujejo, da učinkuje domače zdravljene »Franz Josefova« vodo posebno dobro, če je, moščano s toplo vodo, izprijemo zjutraj na teč ţelodec. »Franz Josefova« grendica se dobri v vseh lekarhah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Iz Ljubljane

—lj v Gledališki stolbi so tudi že postavili svetilniški stebri in montirali na njem luči. Marsikdo, ki ne upošteva arhitektonike ureditve Dvornega nasipa in dohodov k Ljubljani, se bo čudil, zakaj so postavili baš v tej obrežni ulici tako lep kandelaber in zakaj niso raje na ta račun izboljšali z navadnimi sredstvi razsvetljave v drugih obrežnih ulicah, ki so skoraj povsem pozabljeni, le vinski bratci jih radi obiskujejo ponoči, ko so baš primerno razpoloženi. Toda arhitekt mora pač sam najbolje vedeti, kakšna razsvetljiva je primerna v slogu celotne ureditve Ljubljaničnega nabrežja. Odslj bo imel ta mestni del umetniško vrednost, čim bo urejen po genialni arhitektovi zamisli. Betonski kandelaber v Gledališki stolbi je podoben nekolišnjim jonskim stebrom, je zelo lep in precej komplikiran izdelek, zlasti glava je zelo komplikirana; žarnici sta montirani na navzdol upognjenih krakih ali odivih, nista pa še zavarovani z opalnim steklom.

lj Regulacijska dela v Ljubljani. Pri pričakrni zopet nadaljujejo. Ustavili so jih pred božičem, ker niso imeli dovolj močnih črpalk, da bi lahko črpali sproti čez jez na Kodeljevem dotoke mestnih kanalov. Zdaj baje pojde. Pri pričakrni demontrirajo zapornico, nakar bodo razstrelili betonski jez. Razvajno še levo obrežje ob jezu, ki ga bodo še obzidali s kamnom. Delo bo tu končano v enem tednu, če poide vse po sredi.

lj Slava kolesarskega bataljona. Naš kolesarski bataljon je imel na novega leta dan svojo slavo. Proslavil je šesto obletnico, ko je kralj Aleksander podpisal ukaz o ustanovitvi kolesarskega bataljona v Ljubljani. Proslava se je vršila dopoldne v vojašnici vojvoda Mišića, kjer se je ob 11. vršilo služba božja ki so ji prisotovovali najvišji predstavniki civilnih in vojaških oblasti. Prijavljeni povelenki bataljona podpolkovnik Jaklič je imel na kolesarje

vojake lep patriotičen nagovor, nato je pa povabil zbrane goste na dobro zakusko. Proslava se je popoldne nadaljevala, vršile so se razne kolesarske tekme in vojaki so bili pošteni.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (ziljsko, roško ali podjunsko) na prireditve Jadranskega straže v Ljubljani. »Večer slovenskih narodnih noš«, ki se bo vršila dne 14. januarja 1933 v veliki dvorani hotela Uniona v Ljubljani. Vse, ki se to prireditve namejajo, morajo udežiti prosi, da mi sporočo do 8. t. m. svoj naslov, število udeležencev in v kakšni narodni noši se prireditve udeleže.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani

opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (ziljsko, roško ali podjunsko) na prireditve Jadranskega straže v Ljubljani. »Večer slovenskih narodnih noš«, ki se bo vršila dne 14. januarja 1933 v veliki dvorani hotela Uniona v Ljubljani. Vse, ki se to prireditve namejajo, morajo udežiti prosi, da mi sporočo do 8. t. m. svoj naslov, število udeležencev in v kakšni narodni noši se prireditve udeleže.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani

opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (ziljsko, roško ali podjunsko) na prireditve Jadranskega straže v Ljubljani. »Večer slovenskih narodnih noš«, ki se bo vršila dne 14. januarja 1933 v veliki dvorani hotela Uniona v Ljubljani. Vse, ki se to prireditve namejajo, morajo udežiti prosi, da mi sporočo do 8. t. m. svoj naslov, število udeležencev in v kakšni narodni noši se prireditve udeleže.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani

opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (ziljsko, roško ali podjunsko) na prireditve Jadranskega straže v Ljubljani. »Večer slovenskih narodnih noš«, ki se bo vršila dne 14. januarja 1933 v veliki dvorani hotela Uniona v Ljubljani. Vse, ki se to prireditve namejajo, morajo udežiti prosi, da mi sporočo do 8. t. m. svoj naslov, število udeležencev in v kakšni narodni noši se prireditve udeleže.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani

opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (ziljsko, roško ali podjunsko) na prireditve Jadranskega straže v Ljubljani. »Večer slovenskih narodnih noš«, ki se bo vršila dne 14. januarja 1933 v veliki dvorani hotela Uniona v Ljubljani. Vse, ki se to prireditve namejajo, morajo udežiti prosi, da mi sporočo do 8. t. m. svoj naslov, število udeležencev in v kakšni narodni noši se prireditve udeleže.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani

opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (ziljsko, roško ali podjunsko) na prireditve Jadranskega straže v Ljubljani. »Večer slovenskih narodnih noš«, ki se bo vršila dne 14. januarja 1933 v veliki dvorani hotela Uniona v Ljubljani. Vse, ki se to prireditve namejajo, morajo udežiti prosi, da mi sporočo do 8. t. m. svoj naslov, število udeležencev in v kakšni narodni noši se prireditve udeleže.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani

opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (ziljsko, roško ali podjunsko) na prireditve Jadranskega straže v Ljubljani. »Večer slovenskih narodnih noš«, ki se bo vršila dne 14. januarja 1933 v veliki dvorani hotela Uniona v Ljubljani. Vse, ki se to prireditve namejajo, morajo udežiti prosi, da mi sporočo do 8. t. m. svoj naslov, število udeležencev in v kakšni narodni noši se prireditve udeleže.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani

opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (ziljsko, roško ali podjunsko) na prireditve Jadranskega straže v Ljubljani. »Večer slovenskih narodnih noš«, ki se bo vršila dne 14. januarja 1933 v veliki dvorani hotela Uniona v Ljubljani. Vse, ki se to prireditve namejajo, morajo udežiti prosi, da mi sporočo do 8. t. m. svoj naslov, število udeležencev in v kakšni narodni noši se prireditve udeleže.

lj Klub koroških Slovencev v Ljubljani

opozarja svoje člane in prijatelje, ki imajo lastno pristno in popolno slovensko koroško narodno nošo (

Maurice Bedel

Filipina

Roman

— Ah! — je vzkliknil mož z okrogom klobučkom, — človek se lahko vsaj poštešo razjezi. Pokusite vendar tole omleto, ni slaba.

Grenadier je trdil, da imajo jajca okus po slami. Naročil je za Filipino in zase porcijo cmokov in steklenico vitezelske vode. Sklenil je utri strupom, ki mu jih je bila nastavila žezezniška uprava.

— Vozimo se skozi Montmelian, — je dejal sopotnik, da bi napeljal pogovor drugam. Tu imajo znamenito rdeče vino, zvanlo cruet.

— Da, — je dejal Grenadier, — toda kolodvor je ostuden.

— In poglejte, — je nadaljeval sopotnik, — tamle na hribu v vinogradu je baš trgatvev. Kako krasen pogled! Ah, te miskavne trgalke!

— Mislite? Bodite prepričani, da bodo do večera že pijane.

In tako je tekel čas obeda. Filipina bi bila rada pritrila nazornou neznanega sopotnika: s sedemnajstimi leti je človek bolj navdušen za občudovanje nego za obsojanje. Toda njen duh je potihel pred vlagom čez mejo in začel je kar sam zase vrsti film o neznancu.

— Jaz sem Palpain, — se je predstavil sopotnik in si nališ v kavo kojnaka.

Tudi gospod Grenadier je povedal svoje ime in predstavlil sopotniku Filipino. Podali so si roke nad lončkom gorčice in nad solnico.

— Zelo me veseli, — je dejal Palpain. — Kaj se tudi vi peljete v Rim? To je dokaj prijazno mesto. Samo da tam v kavarnah ne boste mogli več kramljati in njihov cinzano se še daleč ne da primerjati z našim piconom. Na ročni chamberby z jagodovcem, pa vam prineso vermut s sifonem. In med nami rečeno, njihov martini je deležen preveč hvale.

— Najbrž ste trgovski potnik z alkoholnimi pičačami, — je menil Grenadier.

— Ne, gospod, sem ravnatelj mednarodnega zavoda za klimatologijo v Rimu.

Palpain je že komaj čakal, da bi lahko kaj povedal o sebi. Začel je s svojimi otroškimi leti, s svojo rojstno vaso v kraju Poitou, s svojimi študijami, ko je bil korštendist na liceju v Niortu, pripovedoval je, kako je po končanih pravnih študijih zvezal svojo usodo s politično kariero nekega vrlega republikanca iz domačega kraja, ki se je pisal François-Albert, kako ga je vzel ta republikanec, ko je postal minister, v svoj kabinet in mu preskrbel red Častne legije; po ministrovem padcu so pa bili načelniki po starci navadi nagrajeni, on pa primer je imel na izbiro med predsedstvom stalne komisije za proučevanje cen na žitnem trgu in ravnateljstvom mednarodnega urada za klimatologijo v Rimu, rezerviranega baš Francuzu kako se je on, ki je vedel enako malo o pšenici in ovusu kakor o poletnjem dežju in nevihtah, končno odločil za Rim, ker se je hotel malo ozret po svetu, dokler njegov prijatelj François-Albert ne postane zopet minister.

— Ta je pa lepa! To je vendar protekcionizem!

— To je prijateljstvo, — je dejal Palpain.

Popil je kavo, si nabasal pipi, jo prizgal in si obriral čelo s pričkom, rekoč:

— Da, pravniški absolvitorji in dobro prijateljstvo na levici, boljše leštvice si ni mogoče misliti.

Obed, konjak, veselje pri misli na tako dobro eksistenco, vse to mu je razvezalo jezik; toda govoril je sam zase, kajti Grenadier se je bil ta čas spravil že nad družbo spalnih vagonov, ki ga je bila najprej zastrelila, zdaj ga hoče pa še opehariti. Mahal je z začunom in se jezil, da so mu računalni jajca, ki jih ni jedel in vino, ki ga ni pil, obenem je pa klical hčerko za pričo moralnega propadanja. Slednjič je vendar le plačal, pazibil je pa dati napitnino.

— Hvala lepa, gospod, — je dejal natakar z vso natakarško uglašenostjo.

— Vidis, draga hči, — je dejal Grenadier Filipin, ko sta se vračala iz jedilnega vagona v svoji kupe, — ta mož mi je hyvalezen, ker sem govoril z njim z avtoriteto.

— Ta zavest ga je nekoliko pomirila in povabil je Palpaina k sebi v kupe.

— Rad bi pokadil do konca, a vaškupe je za nekadilice.

— Saj to je tisto, — je odgovoril Grenadier, — delal vam bom družbo s cigaretom.

Sedel je udobno, sezul čevlje in obul copate, kajti imel je občutljive noge. In začela sta kramljati. Politizirala sta. Grenadier je trdil, da je Francija v zadnjih zdihljajih. Palpain mu je pa ugovarjal, češ, da se ji še nikoli ni godilo takdo dobr; prvi je trdil za žive in mrtve, da je država na robu bankrota, drugi je pa izpodbijal njegovo trditev, češ, da Francoska banka nima dovolj prostora za vse zlato, ki se steka iz vseh krajev sveta v njene tresore; po mnenju prvega bi bilo treba vse narodne poslane obesiti, drugi je pa zatrjeval, da bi jih moralno biti še več in da bi jim bilo treba plačati podvojito.

Razvremala sta se in kar oči so jima žarele. Palpain se je govorniško takoj razgredil, da so mu počile naramnice, izpod telovnika mu je pogledala srajca. Grenadier je naglašal svoje besede s tem, da je mečkal tlečo cigareto za cigareto na svetlosivi suknjeni prevleki sedeža. Vsak je poslušal samo sebe, bil je srečen, da se z drugim ne strinja. ponosen, da govoriti liki uvodnik in pravljil stisniti roko nasprotniku, ki bi brez njega nikoli ne bil spoznal, da je tak fant od fare.

Baš sta bila načela veliko debato o prednostih in slabih straneh demokracije, ko je vlek dosopihal in se ustavil ob peronu brez potnikov. Trenutek in že je zasedla vse hodnike in prehode sanitete družine, zadišalo je po izolou. Vojaki so stopali pred vagonem in na hodnike po vagonih. Eni so bili zelo elegantni, v črnih plaščih s srebrnimi gumbi, v belih rokavicah in z dvooglatim, počez nataknjenim klobukom, drugi so bili zeleni s širokimi, klobučevinastimi klobukmi okrašenimi z izvajajočim peresi, tretji pa malo manj nališani v sivkasto rjavih oblekah, v černih volmenih, resno oprjemajočih se srajcah, zato pa oboroženi z revolverji in bodali.

— Kako zabavno je to! — je vzkliknil Filipina. — Torej zdaj smo v Italiji?

— Da, — je pritrdil Palpain tisto, — a zdaj gospodična, bo treba držati jezik za zobjmi.

Izpraznil je svojo pipi in pospravil s klopi razmetane novine.

Popil je kavo, si nabasal pipi, jo prizgal in si obriral čelo s pričkom, rekoč:

— Da, pravniški absolvitorji in dobro prijateljstvo na levici, boljše leštvice si ni mogoče misliti.

Obed, konjak, veselje pri misli na tako dobro eksistenco, vse to mu je razvezalo jezik; toda govoril je sam zase, kajti Grenadier se je bil ta čas spravil že nad družbo spalnih vagonov, ki ga je bila najprej zastrelila, zdaj ga hoče pa še opehariti. Mahal je z začunom in se jezil, da so mu računalni jajca, ki jih ni jedel in vino, ki ga ni pil, obenem je pa klical hčerko za pričo moralnega propadanja. Slednjič je vendar le plačal, pazibil je pa dati napitnino.

— Hvala lepa, gospod, — je dejal natakar z vso natakarško uglašenostjo.

— Vidis, draga hči, — je dejal Grenadier Filipin, ko sta se vračala iz jedilnega vagona v svoji kupe, — ta mož mi je hyvalezen, ker sem govoril z njim z avtoriteto.

— Ta zavest ga je nekoliko pomirila in povabil je Palpaina k sebi v kupe.

— Rad bi pokadil do konca, a vaškupe je za nekadilice.

— Saj to je tisto, — je odgovoril Grenadier, — delal vam bom družbo s cigaretom.

Sedel je udobno, sezul čevlje in obul copate, kajti imel je občutljive noge. In začela sta kramljati. Politizirala sta. Grenadier je trdil, da je Francija v zadnjih zdihljajih. Palpain mu je pa ugovarjal, češ, da se ji še nikoli ni godilo takdo dobr; prvi je trdil za žive in mrtve, da je država na robu bankrota, drugi je pa izpodbijal njegovo trditev, češ, da Francoska banka nima dovolj prostora za vse zlato, ki se steka iz vseh krajev sveta v njene tresore; po mnenju prvega bi bilo treba vse narodne poslane obesiti, drugi je pa zatrjeval, da bi jih moralno biti še več in da bi jim bilo treba plačati podvojito.

Razvremala sta se in kar oči so jima žarele. Palpain se je govorniško takoj razgredil, da so mu počile naramnice, izpod telovnika mu je pogledala srajca. Grenadier je naglašal svoje besede s tem, da je mečkal tlečo cigareto za cigareto na svetlosivi suknjeni prevleki sedeža. Vsak je poslušal samo sebe, bil je srečen, da se z drugim ne strinja. ponosen, da govoriti liki uvodnik in pravljil stisniti roko nasprotniku, ki bi brez njega nikoli ne bil spoznal, da je tak fant od fare.

Baš sta bila načela veliko debato o prednostih in slabih straneh demokracije, ko je vlek dosopihal in se ustavil ob peronu brez potnikov. Trenutek in že je zasedla vse hodnike in prehode sanitete družine, zadišalo je po izolou. Vojaki so stopali pred vagonem in na hodnike po vagonih. Eni so bili zelo elegantni, v črnih plaščih s srebrnimi gumbi, v belih rokavicah in z dvooglatim, počez nataknjenim klobukom, drugi so bili zeleni s širokimi, klobučevinastimi klobukmi okrašenimi z izvajajočim peresi, tretji pa malo manj nališani v sivkasto rjavih oblekah, v černih volmenih, resno oprjemajočih se srajcah, zato pa oboroženi z revolverji in bodali.

— Kako zabavno je to! — je vzkliknil Filipina. — Torej zdaj smo v Italiji?

— Da, — je pritrdil Palpain tisto, — a zdaj gospodična, bo treba držati jezik za zobjmi.

Izpraznil je svojo pipi in pospravil s klopi razmetane novine.

Popil je kavo, si nabasal pipi, jo prizgal in si obriral čelo s pričkom, rekoč:

— Da, pravniški absolvitorji in dobro prijateljstvo na levici, boljše leštvice si ni mogoče misliti.

Obed, konjak, veselje pri misli na tako dobro eksistenco, vse to mu je razvezalo jezik; toda govoril je sam zase, kajti Grenadier se je bil ta čas spravil že nad družbo spalnih vagonov, ki ga je bila najprej zastrelila, zdaj ga hoče pa še opehariti. Mahal je z začunom in se jezil, da so mu računalni jajca, ki jih ni jedel in vino, ki ga ni pil, obenem je pa klical hčerko za pričo moralnega propadanja. Slednjič je vendar le plačal, pazibil je pa dati napitnino.

— Hvala lepa, gospod, — je dejal natakar z vso natakarško uglašenostjo.

— Vidis, draga hči, — je dejal Grenadier Filipin, ko sta se vračala iz jedilnega vagona v svoji kupe, — ta mož mi je hyvalezen, ker sem govoril z njim z avtoriteto.

— Ta zavest ga je nekoliko pomirila in povabil je Palpaina k sebi v kupe.

— Rad bi pokadil do konca, a vaškupe je za nekadilice.

— Saj to je tisto, — je odgovoril Grenadier, — delal vam bom družbo s cigaretom.

Sedel je udobno, sezul čevlje in obul copate, kajti imel je občutljive noge. In začela sta kramljati. Politizirala sta. Grenadier je trdil, da je Francija v zadnjih zdihljajih. Palpain mu je pa ugovarjal, češ, da se ji še nikoli ni godilo takdo dobr; prvi je trdil za žive in mrtve, da je država na robu bankrota, drugi je pa izpodbijal njegovo trditev, češ, da Francoska banka nima dovolj prostora za vse zlato, ki se steka iz vseh krajev sveta v njene tresore; po mnenju prvega bi bilo treba vse narodne poslane obesiti, drugi je pa zatrjeval, da bi jih moralno biti še več in da bi jim bilo treba plačati podvojito.

Razvremala sta se in kar oči so jima žarele. Palpain se je govorniško takoj razgredil, da so mu počile naramnice, izpod telovnika mu je pogledala srajca. Grenadier je naglašal svoje besede s tem, da je mečkal tlečo cigareto za cigareto na svetlosivi suknjeni prevleki sedeža. Vsak je poslušal samo sebe, bil je srečen, da se z drugim ne strinja. ponosen, da govoriti liki uvodnik in pravljil stisniti roko nasprotniku, ki bi brez njega nikoli ne bil spoznal, da je tak fant od fare.

Baš sta bila načela veliko debato o prednostih in slabih straneh demokracije, ko je vlek dosopihal in se ustavil ob peronu brez potnikov. Trenutek in že je zasedla vse hodnike in prehode sanitete družine, zadišalo je po izolou. Vojaki so stopali pred vagonem in na hodnike po vagonih. Eni so bili zelo elegantni, v črnih plaščih s srebrnimi gumbi, v belih rokavicah in z dvooglatim, počez nataknjenim klobukom, drugi so bili zeleni s širokimi, klobučevinastimi klobukmi okrašenimi z izvajajočim peresi, tretji pa malo manj nališani v sivkasto rjavih oblekah, v černih volmenih, resno oprjemajočih se srajcah, zato pa oboroženi z revolverji in bodali.

— Kako zabavno je to! — je vzkliknil Filipina. — Torej zdaj smo v Italiji?

— Da, — je pritrdil Palpain tisto, — a zdaj gospodična, bo treba držati jezik za zobjmi.

Izpraznil je svojo pipi in pospravil s klopi razmetane novine.

Popil je kavo, si nabasal pipi, jo prizgal in si obriral čelo s pričkom, rekoč:

— Da, pravniški absolvitorji in dobro prijateljstvo na levici, boljše leštvice si ni mogoče misliti.

Obed, konjak, veselje pri misli na tako dobro eksistenco, vse to mu je razvezalo jezik; toda govoril je sam zase, kajti Grenadier se je bil ta čas spravil že nad družbo spalnih vagonov, ki ga je bila najprej zastrelila, zdaj ga hoče pa še opehariti. Mahal je z začunom in se jezil, da so mu računalni jajca, ki jih ni jedel in vino, ki ga ni pil, obenem je pa klical hčerko za pričo moralnega propadanja. Slednjič je vendar le plačal, pazibil je pa dati napitnino.

— Hvala lepa, gospod, — je dejal natakar z vso natakarško uglašenostjo.

— Vidis, draga hči, — je dejal Grenadier Filipin, ko sta se vračala iz jedilnega vagona v svoji kupe, — ta mož mi je hyvalezen, ker sem govoril z njim z avtoriteto.

— Ta zavest ga je nekoliko pomirila in povabil je Palpaina k sebi v kupe.

— Rad bi pokadil do konca, a vaškupe je za nekadilice.

— Saj to je tisto, — je odgovoril Grenadier, — delal vam bom družbo s cigaretom.

Sedel je udobno, sezul čevlje in obul copate, kajti imel je občutljive noge. In začela sta kramljati. Politizirala sta. Grenadier je trdil, da je Francija v zadnjih zdihljajih. Palpain mu je pa ugovarjal, češ, da se ji še nikoli ni godilo takdo dobr; prvi je trdil za žive in mrtve, da je država na robu bankrota, drugi je pa izpodbijal njegovo trditev, češ, da Francoska banka nima dovolj prostora za vse zlato, ki se steka iz vseh krajev sveta v njene tresore; po mnenju prvega bi bilo treba vse narodne poslane obesiti, drugi je pa zatrjeval, da bi jih moralno biti še več in da bi jim bilo treba plačati podvojito.

Razvremala sta se in kar oči so jima žarele. Palpain se je govorniško takoj razgredil, da so mu počile naramnice, izpod telovnika mu je pogledala srajca. Grenadier je naglašal svoje besede s tem, da je mečkal tlečo cigareto za cigareto na svetlosivi suknjeni prevleki sedeža. Vsak je poslušal samo sebe, bil je srečen, da se z drugim ne strinja. ponosen, da govoriti liki uvodnik in pravljil